

## **Khelili gegn Sviss**

**Dómur frá 18. október 2011**

**Mál nr. 16188/07**

**8. gr. Friðhelgi einkalífs og fjölskyldu**

**Lögregluskýrslur. Skráning persónuupplýsinga. Krafa um að eyða skráningu.**

### **1. Málsatvik**

Kærandi, Sabrina Khelili, er franskur ríkisborgari, fædd árið 1959 og búsett í bænum Saint Priest í Frakklandi. Árið 1993 var hún stöðvuð við umferðareftirlit í Genf og fundu lögreglumenn nafnspjöld í farangri hennar með áletruninni „indael og sæt kona á fertugsaldri hefur áhuga á að kynnst manni til að fara með á stefnumót, símanúmer: ...“. Í kjölfar þessa skráðu lögreglufyrirvöld í Genf nafn hennar í gagnagrunni sínum með merkingunni „vændiskona“ þótt hún hefði neitað þeim ásökunum. Lögreglufyrirvöld bentu henni á að þeim væri heimilt að skrá slíkar upplýsingar á grundvelli svissneskra laga um meðferð persónuupplýsinga. Vegna þessara upplýsinga synjuðu svissnesk innflytjendafyrirvöld kæranda um búsetuleyfi í landinu í 2 ár. Árið 2003 komst kærandi að því að hún væri ennþá á skrá svissneskra lögreglufyrivalda yfir vændiskonur. Kæranda var tilkynnt árið 2005 að orðið vændiskona hefði verið tekið úr skrám lögreglu í samræmi við óskir hennar. Lögreglufyrirvöld neituðu hins vegar að lagfæra eldri lögregluskýrslur um kæranda þar sem hún var titluð sem vændiskona. Kærandi var ósátt við þessa ákvörðun þar sem hún taldi að slíkar skýrslur gætu haft neikvæð áhrif á atvinnumöguleika til framtíðar.

### **2. Meðferð málsins hjá Mannréttindadómstólnum**

#### **Kæran**

Kærandi hélt því fram að ákvörðun lögreglufyrivalda að hafna beiðni hennar um að eyða úr lögregluskýrslum tilvísun til þess að hún væri vændiskona bryti gegn 8. gr. sáttmálans.

#### **Niðurstaða**

Dómstóllinn benti á lögreglufyrirvöldum hefði verið heimilt samkvæmt lögum að skrá upplýsingar um kæranda í því markmiði sem lýst er í 2. mgr. 8. gr. að koma í veg fyrir glæpi og vernda almannahagsmuni. Þrátt fyrir að lögreglufyrirvöld hefðu tekið út úr gagnagrunni sínum tilvísun til þess að kærandi starfaði sem vændiskona hefðu þau ekki orðið við óskum hennar um að afmá slíkar tilvísanir úr lögregluskýrslum um kæranda. Slík vistun upplýsinga sem ekki áttu við rök að styðjast gat haft mjög neikvæð áhrif á mannorð og daglegt líf kæranda. Það sama átti við um atvinnumöguleika hennar enda var lögreglufyrirvöldum skylt samkvæmt lögum að veita ákveðnum aðilum aðgang að upplýsingunum. Kærandi hafði því mikla hagsmuni af því að lögreglufyrirvöld lagfæru þær skýrslur er vörðuðu hana. Kærandi hafði aldrei verið sakfelld fyrir vændi eða vændisstarfsemi heldur voru umræddar skýrslur til komnar vegna hótana og annarra brota sem voru ótengd vændi. Dómstóllinn taldi að ákvörðun lögreglufyrivalda að halda til haga röngum upplýsingum um kæranda í skýrslum sínum hefði hvorki verið réttlæt看leg vegna almannahagsmuna né nauðsynleg í lýðræðissamfélagi og því var brotið gegn réttindum hennar samkvæmt 8. gr. sáttmálans.

Á grundvelli 41. gr. sáttmálans var Sviss gert að greiða kæranda 15.000 evrur í miskabætur en dómstóllinn hafnaði kröfum hennar um málskostnað.